

Procedura nr 9

Dotyczy zastosowania środków przymusu bezpośredniego w młodzieżowym ośrodku wychowawczym

1. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego wobec wychowanków Ośrodka jest dopuszczalne wyłącznie w celu przeciwdziałania usiłowaniu targnięcia się nieletniego na życie lub zdrowie własne albo innej osoby, a także w celu przeciwdziałania gwałtownemu zamachowi na mienie lub ucieczce. Środki te mogą być użyte dopiero po bezskuteczności innych środków pedagogicznych (np. perswazji) oraz po uprzednim ustnym ostrzeżeniu nieletniego o możliwości ich zastosowania.
2. Stosowanie przymusu bezpośredniego nie może zmierzać do poniżenia lub upokorzenia nieletniego. Zabrania się stosowania przymusu jako kary, środka dyscyplinarnego lub odwetowego. Przymus stosuje się nie dłużej, niż wymaga tego potrzeba, zachowując zasadę minimalizowania skutków i proporcjonalności do stopnia zagrożenia.
3. Wobec nieletniego przebywającego w Ośrodku można stosować wyłącznie następujące środki przymusu bezpośredniego:
 - a. Siłę fizyczną (w postaci chwytów obezwładniających, unieruchomienia lub transportu),
 - b. Umieszczenie w bezpiecznym pomieszczeniu (izolacja).
4. W ramach stosowania siły fizycznej pracownicy mają obowiązek odebrać wychowankowi przedmioty mogące służyć do samookaleczenia lub ataku (narzędzia ostre, paski, sznurowadła, okulary, zapalniczki itp.). W przypadku umieszczenia w bezpiecznym pomieszczeniu, nieletni musi przebywać w warunkach uniemożliwiających zrobienie sobie krzywdy. Dopuszcza się stosowanie przymusu bezpośredniego wobec wychowanków wyłącznie w celu przeciwdziałania usiłowaniu targnięcia się nieletniego na życie lub zdrowie własne albo innej osoby.
5. Wychowanek umieszczony w bezpiecznym pomieszczeniu musi być poddawany systematycznej kontroli stanu fizycznego i zachowania, co należy udokumentować. W przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zagrożenia dla zdrowia lub życia nieletniego, pracownicy mają prawny obowiązek natychmiastowego wezwania Zespołu Ratownictwa Medycznego (tel. 112), podjęcia pierwszej pomocy oraz zawiadomienia Policji i Dyrektora Ośrodka.
6. Bezpośrednio po ustaniu stosowania przymusu, wychowanek zostaje

objęty wzmożonym wsparciem wychowawczym oraz pomocą psychologiczno-pedagogiczną ze strony psychologa lub pedagoga Ośrodka.

7. Każdy przypadek użycia przymusu wymaga niezwłocznego sporządzenia Protokołu zastosowania środka przymusu bezpośredniego przez osobę, która podjęła decyzję o jego użyciu. Protokół podpisują wszystkie osoby biorące udział lub obecne przy zdarzeniu.

8. Protokół musi zawierać w szczególności: przyczyny i opis metod opamiętania sytuacji, dokładny opis zachowania nieletniego w trakcie i po incydencie, ocenę stanu zdrowia (w tym wyniki ewentualnego badania lekarskiego), uwagi psychologa/pedagoga, dane powiadomionych instytucji oraz końcowe wnioski Dyrektora po wysłuchaniu relacji nieletniego.

9. Dyrektor Ośrodka ma bezwzględny obowiązek pisemnego powiadomienia sędziego rodzinnego sprawującego nadzór nad Ośrodkiem oraz sądu wykonującego środek wychowawczy o każdym przypadku użycia przymusu – niezwłocznie, nie później niż w ciągu 72 godzin od momentu zakończenia jego stosowania.

10. Każdemu wychowankowi przysługuje prawo do złożenia oficjalnej skargi na użycie wobec niego przymusu bezpośredniego do sędziego rodzinnego, w terminie 30 dni od chwili zakończenia procedury. O prawie tym wychowanek musi zostać skutecznie i zrozumiale pouczony przez Dyrektora lub upoważnionego pracownika bezpośrednio po ustaniu kryzysu.

DYREKTOR

Monika Jagielska